

Sygnatura akt: V GC 401/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 06 września 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Protokolant: Anna Woźniakowska

po rozpoznaniu w dniu 06 września 2017 roku w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa – (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowo – akcyjnej w W.

przeciwko – D. K.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego D. K. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowo – akcyjnej w W. kwotę 81,07 złotych (osiemdziesiąt jeden złotych siedem groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
2. umarza postępowanie w pozostałym zakresie,
3. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 267,24 złotych (dwieście sześćdziesiąt siedem złotych dwadzieścia cztery grosze) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Sygn. akt V GC 401/17

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka (...) w W. pozwem złożonym w dniu 28 stycznia 2016r. w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym wniósł o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym od pozwanego D. K. kwoty 574,06 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto wniesiono o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów sądowych w kwocie 30 zł i zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w kwocie 360 zł.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że roszczenie, którego domaga się powód wynika z tytułu niezrealizowanego przez pozwanego zobowiązania wynikającego z niezapłacenia wymienionych faktur VAT, wystawionych zgodnie z łączącą pozwanego umową z (...) S.A. Przedmiotem umowy łączącej pozwanego z (...) S.A. były usługi multimedialne, za które pozwany zobowiązał się zapłacić. W dniu 18 listopada 2015r. umową cesji zostały przeniesione wierzytelności z (...) S.A. na powoda.

Postanowieniem z dnia 15 lutego 2016r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin Zachód w Lublinie przekazała sprawę do Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim albowiem stwierdziła brak podstaw do wydania nakazu zapłaty.

Pełnomocnik powoda po przekazaniu sprawy złożył pozew na urzędowym formularzu i załączył wymienione wcześniej dokumenty.

Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim postanowieniem z dnia 1 czerwca 2016r. przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kaliszu Sądowi Gospodarczemu albowiem pozwany prowadzi działalność gospodarczą.

W odpowiedzi na pozew, pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania. Podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, a na wypadek jego nieuwzględnienia zakwestionował powództwo w zakresie obciążenia go opłatą wyrównawczą związana ze zmianą formy wykonywania działalności gospodarczej przez pozwanego. Pozwany złożył reklamację w zakresie skorygowania opłaty wyrównawczej, a (...) S.A. w odpowiedzi na reklamację potwierdziła niedopuszczalność zachowania pracownika infolinii, który wprowadził w błąd pozwanego w tym zakresie.

W piśmie procesowym z dnia 31 marca 2017r. pełnomocnik powoda ograniczył żądanie pozwu do kwoty 81,07 zł na którą składa się kwota 80 zł wynikająca z faktury nr (...) z 20. 02. 2014r. i kwota 1,07 zł stanowiąca odsetki za opóźnienie w zapłacie tej kwoty. W pozostałym zakresie cofnął pozew. Odnosząc się do zarzutu przedawnienia podniósł, że pozew złożony w elektronicznym postępowaniu upominawczym przerwał bieg trzyletniego okresu przedawnienia.

W piśmie procesowym z dnia 24 kwietnia 2017r. pozwany podtrzymał zarzut przedawnienia roszczenia i wskazał, że pozwany dochodzi zapłaty kwoty 80 zł z faktury (...) z 20 lutego 2014r., wystawionej na kwotę 92,13 zł, co budzi wątpliwość pod względem zasadności i stanowi próbę bezpodstawnego wzbogacenia względem pozwanego.

W piśmie procesowym z dnia 8 maja 2017r. pełnomocnik powoda wskazał, że kwota 80zł została wskazana w załączniku do umowy przelewu wierzytelności jako kwota wynikająca z powołanej faktury.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany zawarł umowę z (...) S.A. w 2012r. o świadczenie usług internetowych jako przedsiębiorca prowadzący indywidualną działalność gospodarczą. Cztery miesiące przed zakończeniem umowy zlikwidował dotychczasowe przedsiębiorstwo i rozpoczął działalność w formie spółki cywilnej. Zadzwoił na infolinie N. i wskazał tę okoliczność. Osoba, z którą rozmawiał potwierdziła, że może rozwiązać umowę z tej przyczyny. Po wypowiedzeniu umowy otrzymał jednak notę obciążającą. Złożył reklamację co do wystawienia tej noty. N. sprzedała jednak wynikającą z niej wierzytelność.

Dowód: zeznania pozwanego (00:10:53 – 00:26:06 minuta rozprawy z dnia

6 września 2017r.)

W dniu 7 listopada 2012r. pozwany zawarł umowę z (...) S.A. o świadczenie usług telekomunikacyjnych w zakresie usługi internetowej. Umowę zawarto na 24 miesiące.

Dowód: umowa z 7.11.2012r. z warunkami wykonywania umowy (k. 28 – 31

akt)

W dniu 20 lutego 2014r. (...) S.A. wystawił wobec pozwanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 92,13 zł, płatną do 6 marca 2014r. z tytułu rozliczenia abonamentu za okres od 17 lutego do 16 marca 2014r.

Dowód: faktura z 20.02.2014r. z załącznikiem (k. 33 – 34 akt)

W dniu 18 listopada 2015r. (...) S.A. i powód zawarli umowę cesji wierzytelności, w wyniku której doszło do przeniesienia między innymi wierzytelności w kwocie 80 zł wynikającej z faktury z 20 lutego 2014r. wystawionej wobec pozwanego.

Dowód: Umowa cesji wierzytelności z 18.11.2015r. z załącznikiem (35 – 47 akt)

Powód w dniu 16 grudnia 2015r. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 571,26 zł, powołując umowę cesji wierzytelności zawartą z (...) S.A.

Dowód: zawiadomienie o sprzedaży wierzytelności z wezwaniem do zapłaty

Z 16.12.2015r. (k. 48 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów i zeznań pozwanego.

Sąd zważył co następuje:

Powód oparł swoje roszczenie na wierzytelnościach zakupionych od (...) S.A. w W., a wynikających z umów zawartych z pozwanym o świadczenie usług telekomunikacyjnych na podstawie ustawy Prawo telekomunikacyjne.

Na podstawie art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Z ustaleń stanu faktycznego wynika, że doszło do przeniesienia na powoda wierzytelności z tytułu faktury VAT z dnia 20 lutego 2014r. co do kwoty 80 zł. Nabyta przez powoda wierzytelność została oparta na umowie łączącej pozwanego z poprzednikiem prawnym powoda, która została podpisana przez pozwanego. Nie ma znaczenia dla oceny zasadności roszczeń powoda okoliczność, że dochodzona należność nie stanowi pełnej kwoty wynikającej z faktury. Skoro ta kwota, a nie cała wynikająca z faktury została przeniesiona na powoda zgodnie z umową cesji wierzytelności, to tylko takiej kwoty może domagać się powód. Podniesiony przez pozwanego zarzut zapłaty wszystkich należności wobec (...) S.A. nie został przez niego wykazany stosowym dowodem zapłaty, a to na pozwanym spoczywa w tym zakresie ciężar dowodu.

Niezasadny był również podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia albowiem do umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartych na podstawie Prawa telekomunikacyjnego stosuje się wynikający z art. 118 kodeksu cywilnego trzyletni okres przedawnienia. Zgodnie z treścią tego przepisu, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi dziesięć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej trzy lata. Umowa pozwanego i (...) S.A. to zarówno umowa o świadczenie okresowe, jak i umowa związana z prowadzoną działalnością gospodarczą. Nie istnieje żaden przepis szczególny, który by skracał ten okres. Pozew został wniesiony do Sądu w dniu 28 stycznia 2016r., a dochodzona należność stała się wymagalna w dniu 6 marca 2014r.

Powództwo, ze względu na wykazanie załączonym dokumentem istnienia dochodzonej wierzytelności zasługiwało na uwzględnienie.

Uwzględnieniu podlegało również żądanie powoda zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu.

Jeżeli bowiem dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (art. 481 § 1 k.c.).

Sąd umorzył postępowanie w pozostałym zakresie na podstawie art. 355 §1 kodeksu postępowania cywilnego albowiem powód cofnął ze skutkiem prawnym w tym zakresie pozew.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto zgodnie z wynikającą z art. 100 k.p.c. zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów.

Na koszty procesu złożyła się opłata sądowa uiszczona przez powoda w Sądzie Rejonowym Lublin Zachód w Lublinie w kwocie 30 zł oraz wynagrodzenia pełnomocników stron ustalone w oparciu o § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 5 listopada 2015, poz. 1804) wraz z opłatami skarbowymi od pełnomocnictw. Powód wygrał sprawę w 14 %, co stanowi kwotę 109,76 zł i ta kwota pomniejsza poniesione przez pozwanego koszty, które podlegają zwrotowi od powoda.

/-/SSR Magdalena Berczyńska-Bruś